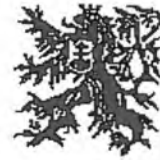

Život

Informační bulletin Československého klubu v Adelaide, S.A.
Information Bulletin of Czechoslovak Club in Adelaide, S.A.

Únor 2009
February 2009

E 2009.CZ

V pátek 27. února velvyslanec České republiky pan Juraj Chmiel, za spolupráce Čs. klubu a České obchodní komory, otevře u příležitosti předsednictví ČR v evropské komisi, v Čs. klubu putovní výstavu „Česká nej“

Plakátová výstava „Česká nej“ je soubor 35 fotografií, prezentující ČR nej v různých oblastech života – vědy, kultury, architektury, historie, sportu atd. Je tam zachycena i řada světových

úspěchů, či prvenství – namátkově lze jmenovat vědecké veličiny jako Komenský, Diviš, Mendel, Jánský, Wichterle, či skladatele Dvořák, spisovatele Čapka a jeho vynálezu slova

ROBOT. Na Moravě byla vynalezena na první pohled taková drobnost, jako je kostka cukru. Setkáte se i se sporty, které nás proslavily ve světě,

ale i se starokladrubským koněm, či českými kapry, pivem a slivovicí. Nechybí ani obrázky nádherné přírody nebo loutky Spejbla a Hurvínka. Výstava samozřejmě nemůže obsáhnout všechno, v čem se ČR za celá staletí zapsala do různých dějin, ale je alespoň milou a příjemnou připomínkou řady úspěchů a zároveň prezentací toho, co obyvatelé ČR v minulosti a v současnosti dokázali.

Každý pátek je možné vypůjčit si v klubu knížky. Klubovní knihovna má mnoho knih, které stojí za přečtení. Klubovní knihovnice paní Věra Kočandrlová vám je ráda zapůjčí.

O Velikonocích na Velký pátek 10. dubna
Čs. Klub bude zavřen

Program klubovních akcí 2009

- Pátek 27.2. večer - Otevření plakátové výstavy
- Neděle 15.3. od 12.30—Moravské odpoledne
- Pátek 28.3. večer – Večer s kytarou

Club's Program 2008

- Friday 27.2. evening - Opening of Czech Poster Exhibition „Czech Gems“
- Sunday 15.3. from 12.30 Moravian special fare
- Friday 28.3. Evening with guitar

Moravské odpoledne v neděli 15. března od 12.30hod

Tož v neděli za poledňa doňdete fšeci na betelnó cháľku a přived'te aj svišťe

Co bude:

Kohútí blča s játrovýma glckama

1) Moravské uzené, erteplová kaša a oharek
alebo

2) Zenecký šniciľ a krumplový salát
Alebo

3) Brněnský brabec, moravské zelé a šišky

Trnkové frgále (zadělávané kohútím mlékem)

Čaj nebo melta

Cáľovat se bude u baru

(To vše za \$16)

K poslechu a k dobré náládě

Budú hrát moravské kapele

Přijďte si zaspívat s Karlem
Vystavělem 28. března
Další kytary a zpěváci vítáni.
Přineste si zpěvníčky

E 2009.CZ

Evropská unie sdružuje 27 států. Od 1. ledna 2009 se Česká republika dostala na půl roku do jejího čela, premiér Mirek Topolánek se ujal předsednického křesla. Česká republika bude předsedat jednání

„sedmadvacítky“ od ledna do června 2009. Ale příprava na předsednictví trvá fakticky dva roky. Kromě organizace a formulace vlastních priorit byly důležité zejména

schůzky s hlavami států a předsedy vlády všech členských států v rámci „tour de capitals“, stejně jako posílení spolupráce s Evropskou komisí. Završením příprav pak je spolupráce v rámci předsednického tria. Spolu s Francií, po níž předsednické křeslo přebíráme a Švédskem, které následuje po nás. **Hlavní priority českého předsednictví** pak lze shrnout do sloganu „3E“ – **ekonomika, energetika a Evropa a svět** (Economy, Energy, External Relations).

Slovenská koruna přestává platit. Od Nového roku Slovensko zavedlo evropskou měnu. Česká republika ještě na zavedení Eura nepřistoupila. Současná vládní strategie vypracovaná ve spolupráci s Českou národní bankou počítá se zavedením eura k Novému roku 2010

Tento rok se připomíná půlstoletí od úmrtí hudebního skladatele, exulanta, Bohuslava Martinů. Ovlivnil světovou hudbu 20. století. Pražské jaro, Janáčkův máj, Moravský podzim, Národní divadla v Praze a v Brně, opera v Curychu a další uvedou Martinů díla do svých programů, tak jako videnští a berlínští filharmonikové, orchestry BBC, Norrköping atd. Australská rozhlasová stanice ABC FM zařazuje nyní do programu téměř denně skladby B. Martinů včetně česky zpívané opery Špalíček.

VJekatěrinburku byl odhalen pomník čsl. legionářům,

kteří na sibiřské magistrále položili své životy v letech 1918-19. Takové uctění tam bylo zamýšleno hned po skončení 1. světové války, bolševická revoluce to ovšem zhatila. Můžeme být potěšeni, že památník byl odhalen právě ve dnech, kdy se připomínalo 90. výročí vzniku československého státu. Slavnosti se zúčastnili představitelé Čsl. obce legionářské a místní činitelé.

Přerušeni nabírání žádostí a vydávání cestovních pasů ČR

Od 1. dubna 2009 budou přijímány žádosti o vydání cestovních pasů s nosičem dat obsahujícím biometrické údaje o otiscích prstu. V souvislosti se změnami, které jsou s tím spojeny, budou poslední žádosti o vydání současných biometrických cestovních dokladů, tj. bez otisku prstu, přijaty nejpozději dne 13. března 2009. Již vydané biometrické cestovní doklady budou předány žadatelům rovněž nejpozději dne 13.3.2009 a poté až od 1.4.2009.

Letošní rok vzpomínáme na oběť Jana Palacha, českého studenta, který se před 40 lety, 16. ledna 1969

na protest proti okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy upálil na pražském Václavském náměstí. Je nutné i nadále si připomínat hrdinství jednadvacetiletého studenta, který dal přednost ideálu svobody a důstojného života svých bližních před životem vlastním. Jan Palach chtěl svým tragickým činem zburcovat český národ z lhostejnosti k utužující totalitě a nesvobodě.

O měsíc později se další mladý český student, když viděl, že Palachův čin nepřinesl žádný významný zvrat do kompromisní a kolaborantské politiky československých politických představitelů, rozhodl Palachův čin následovat a 25. února 1969, inspirován činem Jana Palacha, se na Václavském náměstí upálil **Jan Zajíc. Nezapomínejme na jejich oběti!**

České dráhy vypraví 1. září tohoto roku vlak, který připomene, že před 70 lety Angličan Nicolas Winton zorganizoval přepravu 669 dětí židovského původu z tehdejšího protektorátu do Velké Británie a zachránil je před deportací do koncentračních táborů.

Vlaková souprava pojedje po trase totožné s tou v roce 1939, tedy z Prahy přes Německo do holandského přístavu, bude tažena parní lokomotivou a složená z dobových vagónů. Ve vlaku pojedou někteří ze zachráněných nebo jejich potomci, cesta bude provázena společenskými a kulturními akcemi.

Organizátoři věří, že v Londýně vlak a cestující přivítá Sir Nicholas Winton osobně, kterému v té době bude sto let.

Přesto, že sám Nicholas Winton nepovažuje svůj čin za nic výjimečného a nikdy o něm sám nemluvil, náhoda v roce 1988 způsobila, že se o jeho transportech ohrožených dětí z Prahy do Londýna dozvěděla jeho žena Greta. Ta předala vše historičce Elizabeth Maxwellové, která zorganizovala setkání Wintona s „jeho dětmi“ ve studiu BBC. Pozornost veřejnosti se ale k němu upírela až po dalších 10 letech, když byl jeho příběh znovu připomenut režisérem Matejem Minacem ve filmu *Všichni moji blízcí* a později i dokumentem *Síla lidskosti*.

Nicholas Winton na při návštěvě Prahy v říjnu 2007

MUZEUM ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO EXILU 20. STOLETÍ BYLO SLAVNOSTNĚ OTEVŘENO V BRNĚ

V Brně bylo koncem minulého roku otevřeno Muzeum českého a slovenského exilu 20. století. Expozici připravili ve vlastním objektu i nám v Adelaidě známí Sabina a Jan Kratochvíli. Zahájení se zúčastnil

Jan Kratochvíl

ministrský předseda Mirek Topolánek, který tam prohlásil, že Česká republika má ke své emigraci dlouhodobě hanebný přístup a do chování občanů se stále vrací předsudky vůči exulantům z komunistické minulosti. Podle Topolánka se stále nedaří celonárodní

shoda mezi těmi, kteří, zůstali doma a těmi, kteří opustili vlast.

Stovky exponátů a svědectví dokumentujících exilové vlny z let 1938, 1948 a 1968 mohou nyní návštěvníci v Muzeu shlédnout. Lidé zde naleznou stovky dokumentů i trojrozměrné předměty z celého světa.

Jsou zde doklady z uprchlických táborů, fotografie, dobová korespondence, zvukové i obrazové záznamy, exilové knihy, pozůstalosti po exulantech, kroniky, ale i uniformy nebo prapory,“ popsal zakladatel a ředitel muzea Jan Kratochvíl. Muzeum nabízí i odborného průvodce.

Jan Kratochvíl plánuje muzeum v budoucnu rozšířit. „Muzeum má nyní asi 1200 metrů

čtverečních, ale máme pod domem ještě rozsáhlé podzemí. Také chci přistavět archiv a badatelnu. Vše ale záleží na penězích,“ dodal Kratochvíl. Současné muzeum totiž vybudoval za vlastní peníze.

Muzeum je jediné svého druhu na světě. Vzniklo jako dokumentační a prezentační středisko věnované prvnímu, druhému a třetímu odboji a našemu exilu, který je s tím opakovaným bojem za svobodu spjat. Jan Kratochvíl se narodil těsně po tom, co jeho otec utekl do exilu. Ten nejprve utíkal před nacisty, po druhé světové válce potom před komunisty. Setkal se s otcem až po roce 1989. Aby se podobná historie neopakovala, chce předat dalším generacím co nejvíce informací. I proto založil se svou rodinou Muzeum českého a slovenského exilu 20. století.

V muzeu jsou panely s informacemi, ale i dobové

předměty. „Dědeček byl žákem Tomáše Garrigue Masaryka, vztah jeho rodiny k té naší byl velice blízký. Když otec utíkal, setkal se s jeho dcerou Alicí Masarykovou, která mu poskytla materiály.

Například peněženku Masaryka nebo jeho profesorskou čepici,“ popsal J. Kratochvíl.

V expozici jsou hojně zastoupeni exulanti z Adelaide i jiných australských měst.

Adresa Muzea: Štefánikova 22, BRNO

Telefon: 420 603 552 251 FAX: 420 549 243 262

KLUBOVNÍ ZPRÁVY

Klub byl opět otevřen 25. ledna. Provoz klubu bude probíhat převážně v pátek, v neděli bude zavřeno s výjimkou těch nedělí, které budou v čas ohlášeny a kdy se zde budou konat nějaké akce. V neděli bývala návštěvnost velice malá a většina návštěvníků chodí v pátek. Bar převzal pan Zdeněk Jiránek a v kuchyni se otáčí paní Lidka Chludilová. Paní Olga Turečková se po barovém intermezzu bude více věnovat házené a pan Joža Drieník převzal funkci údržbáře klubu. Oběma děkujeme za jejich prokázané služby klubu.

Ceny českého piva, prodávaného v klubu bylo nutné zdražit vzhledem k zesílení české koruny a tím i k vyšší dovozní ceně. Výbor odsouhlasil i zvýšení ceny za kávu z 50 centů na 1 dolar.

Naše řady opustil pan Jiří Čermák, hudebník, který mnohokrát potěšil členy klubu svým hudebním vystoupením. Pozůstalé paní Dáše Čermákové vyslovujeme upřímnou soustrast.

Klubovní akce během konce minulého roku byly velmi úspěšné a poměrně dosti navštívené. Mikuláš tradičně potěšil naše malé krajánky, koledy byly pěkně připravené jako každý rok. Na Silvestra byla živá muzika, kde nám zahrál Vilda Datko a spol. Zde nebyla návštěvnost tak silná a ani na koncertu Jaroslava Lenka, známého pod přezdívkou „Samson“, který vystoupil s kytarou jako písničkář nebylo tolik lidí, které si toto vystoupení zasloužilo. Měli bychom umělce, kteří k nám přijíždějí z tak velké dálky, více podporovat svou účastí, jinak začnou Adelaide vynechávat.

Uvádíme zde odkaz na internetové stránky, na kterých najdete nezávislý celoaustralský krajský časopis **ČECHOAUSTRALAN** - www.cechoaustralian.com.

Členské příspěvky na rok 2008 - 2009 zaplatili

K Bartůšek 20.-, M. a O. Malandris 40.-, J. Švehlák a rod 40.-, M. Trnková 20.-, K. a L. Vystavěl 40.-, Z. a A. Jiránek 30.-, R. a J. Stratil 40.-, R. a Z. Haladěj 30.-, R. a Z. Průša 40.-, P. a S. Porkert 30.-, K. A. J. Dubský 30.-, R. Michálek 20.-, O. Michálová 20.-, A. a R. Sedláček 40.-, J. Soukup 20.-, L. a G. Hofr 40.-, M. Mučkařovskí 20.-, D. Ouřadová 20.-, M. Hoffmanová 20.-, J. Kubíčková a rod 40.-, B. Schreiber 20.-, V. Holt 35.-, Dr. A. Slavotínek 35.-, V. Davidová 35.-, L. Štaif 20.-, Ing. J. a J. Machotka 40.-.

Dary na radio:

J. Švehlák 20.-, Dr. A. Slavotínek 15.-.

Dary klubu: B. Čech 10.-.

Dary na Mikuláše: J. Švehlák 100.-.

Máte zaplacené příspěvky na nový finanční rok? Příspěvky na rok 2008/09 jsou nyní splatné

Posílejte je na adresu Československého klubu
PO BOX 89, Hindmarsh 5007

Rodina \$ 40 Jednotlivec \$ 35

Penzisté manželé \$ 30 Penzista \$ 20

Pozdravy

Autor: Tereza Filinová

Skoro každý den zaváhám při psaní pracovního e-mailu, a to hned na jeho začátku. Někoho, s kým dlouhodobě spolupracuju, se zdráhám oslovit „vážená paní/vážený pane XY“. Oslovení „milá paní/milý pane XY“ je zase příliš osobní. V těchto případech proto zvolím zlatou střední cestu, tedy v mluveném projevu osvědčené „dobrý den“. Problémům ale není konec, protože s čím jsem si elegantně poradila na začátku, vrátí se mi obloukem na konci. Začít e-mail pozdravem „dobrý den“ a ukončit ho slovy „hezký den“ nepůsobí

úplně nejlépe. Přitom i pozdrav v e-mailu dokáže příjemce navnadit k další komunikaci, anebo ho od ní v tom nejhorším případě odradit. Samozřejmě že daleko více to platí v komunikaci tváří

v tvář, kdy je vyřčený pozdrav prvním kontaktem (doprovází ho většinou úsměv, podání ruky nebo políbek). Dobrý den přejeme všeobecně lidem, které příliš neznáme, a těm, ke kterým máme úctu, přátele zdravíme různě.

Asi nejčastěji si říkáme „ahoj“ a tento pozdrav si uzpůsobujeme podle svého momentálního naladění či založení, aby nám šel pěkně do pusy. Vznikají tak roztodivné podoby jako „ahojda“, zdvojnásobě „ahojky“ či slovensky znějící „ahojťe“. Slovem „ahoj“ se původně zdravili námořníci, pak trampové, takže proslulé vodácké „ahój“ je zcela namístě. Podle jednoho výkladu jde o zkratku latinského ad honorem Jesu, tj. k počtě Ježíšově, kterou námořníci používali ve chvílích nejvyšší nouze, kdy už jim nezbývalo nic jiného, než svůj osud svěřit do rukou Božích. Odsud se pak zkratka rozšířila jako pozdrav. Jiný výklad spatřuje původ v anglickém slově „a hoy“ označujícím loďku, která se vypravovala z přistavu, když ke břehům připlula nová loď. Její posádka pak nadšeně hlásila, že vidí a hoy. Čas od času se dá zaslechnout i zavolání „zdar“ či

„zdarec“, ale sokolské „nazdar“, od kterého jsou oba výrazy zřejmě odvozeny, už spíš zaslechneme jen s ironickým úšklebkem - jako povzdechnutí „no nazdar“. Hojně rozšířený pozdrav „čau“ se u nás prý uchytil

díky italské filmové vlně. V současnosti se opět porůznu vylepšuje, např. „čautě“, „čauky“, „čaues“ apod., a zdá se, že z něj vychází i pozdrav „čágo belo“. Ten byl až nepříjemně populární v 90. letech, dnes už po něm neštěkne ani pes - aspoň v to doufám. Na popularitě poslední dobou získává německé „čus“ anebo při loučení poněkud infantilní „pa“, pro jistotu několikrát zopakované. Kromě posledního

jmenovaného se dají všechny pozdravy použít jak při shledání, tak při loučení.

V neoficiálním mluveném projevu je tedy výběr pozdravů při loučení pestrý, ale ani oficiální rozloučení nedělá v řeči velké potíže. Nemusíme vymýšlet žádné zatuchlé „s (přátelským) pozdravem“ jako v e-mailu, a pokud popřejeme po anglicku „hezký den“, stejně celkovou komunikaci uzavřeme ustáleným „na shledanou“ či ležernějším „nashle“. Anebo lze specifikovat, že se s dotyčným pouze uvidíme nebo uslyšíme.

GENERÁLNÍ KONZULÁT ČESKÉ REPUBLIKY V SYDNEY

KONZULÁRNÍ A VÍZOVÝ ÚSEK

Jsem rád, že vám mohu oznámit další rozšíření počtu agend poskytovaných Generálním konzulátem v Sydney prostřednictvím systému CzechPOINT.

V současné době je tak možné poskytovat tyto výstupy:

- výpis z Katastru nemovitostí
- výpis z Obchodního rejstříku
- výpis z Živnostenského rejstříku
- výpis z Rejstříku trestů
- přijetí podání podle živnostenského zákona (§72)
- žádost o výpis nebo opis z Rejstříku trestů podle zákona č. 124/2008 Sb.
- výpis z bodového hodnocení řidiče
- vydání ověřeného výstupu ze Seznamu kvalifikovaných dodavatelů
- podání do registru účastníků provozu modulu autovraků ISOH

Czech POINT E-SHOP – výpisy poštou.

Pevně věřím, že toto další rozšíření služeb přispěje k vaší spokojenosti a zjednoduší vyřizování vašich úředních záležitostí.

V případě, že budete mít jakékoliv dotazy k systému CzechPOINT, obraťte se prosím na konzulární oddělení našeho Generálního konzulátu.

S pozdravem

Mgr. Vít KOLÁŘ
generální konzul

169 Military Road
Dover Heights NSW 2030
Sydney

Tel +61 2 9371 9635
Fax +61 2 9371 0860
Email sydney@embassy.mzv.cz
www.mzv.cz/sydney

Stanislav Moc: Požár

13. 02. 2009 Neviditelný pes

Letošní tragedii, která se udála ve státě Victoria, kde zahynulo přes dvě stě lidí, velice smysluplně popsal kolega Kolařík, který ve Victorii žije. Nebudu tedy opakovat již zmíněné, proč a jak se událo, ale rozepišu se o souvislostech, které k podobným tragediím vedou a jaké mají následky.

Dávno se ví, že k požárům podobného druhu je zapotřebí tři faktorů. Prvním je palivo, druhým vysoké letní teploty a třetím vítr. První dodá bush a zbylé dva počasí.

V kombinaci všech tří pak dochází k podobným

katastrofám, k jaké došlo 7.2. letošního roku. Bohužel, i tak je k ohni potřeba jiskry.

Tu sice může dodat příroda, ale prakticky

k tomu dochází jen zřídka, i když blesky z čistého a jasného nebe již zaznamenány byly. Pokud les zapálí blesk, většinou se tak stává při bouřce a ta s sebou nenese vedro, ale ochlazení a déšť, čímž eliminuje jeden z faktorů velkých požárů.

V takových podmínkách jsou většinou dobrovolní požárníci schopni oheň nakonec uhasit. Druhou možností je zápal od slunce, které svítí skrz nějaký prisma. Může jím být nejen odhozená láhev od piva nebo limonády, ale jsou dohady že i průsvit pryskyřic, nebo kapkou rosy, pokud jsou příznivé podmínky, kam takto soustředěný paprsek dopadá, může způsobit požár.

Laboratorně to prý již prokázáno bylo, ale já bych hádal, že v přírodě to bude skutečně vzácné, tak vzácné, že bych s tím ani nepočítal. Zbývá poslední možnost a tou je člověk sám...

Jsou známy případy, kdy ohnivým "kohoutem" byl i příslušník dobrovolné hasičské brigády. Většinou jde o mladého, nečinnosti zfrustrovaného kluka, který se těší na "akci". Té se v poslední době zase tolik nedostává, protože politická strana Zelených hlásá návrat k přírodě a že příroda si nakonec vyřeší vše sama. Nejlepší je prý ponechat přírodu samu sobě. Bohužel, to se ukazuje jako značně naivní plán s katastrofickými důsledky, které se v Austrálii začínají opakovat téměř pravidelně po několika dekádách volného růstu blahovičníků.

Ty totiž shazují nejen listy, ale vysvlékají se i z kůry, pomalu jako hadi(!), takže paliva s léty přibývá, až holt vypukne požár, který nezládne nikdo. Kdysi se vypalovalo každou zimu, kterémuž umění se starousedlíci naučili od domorodců. Ti vypalovali bush každý rok. Jelikož paliva se za rok zase tolik nenahromadí, proběhl bushí celkem mírný pozemní požár, který spálil hlavně spadlou kůru a blahovičnickové kapsle popadané ze stromů, z nichž se žářem rozprskla semena blahovičníků do širokého okolí.

Stát Victoria díky této metodě domorodého farmaření vypadal jako park. Aspoň tak to zaznamenala výprava kapitána Cooka, který v roce 1770 Austrálii "objevil".

Dnes by asi Victorii nepoznal a to nemyslím díky naší civilizaci!

Dalšími z červených kohoutů jsou většinou mladí výrostci nebo, nebojme se to napsat, vyložené svině. Výrostci bush zapálí buď z nerozumu nebo z mladické nerozváženosti. Svině bush zapalují výhradně při kritických podmínkách ke katastrofě jako stvořených a pak se někde radují ze spouště, kterou způsobily a z pocitu uspokojení, že jim na to nikdo nepřišel. Ono totiž není vůbec lehké něco takového dokázat, i kdyby je člověk při činu přistihl.

Dokázat u soudu, že někdo les zapálil schválně, aby lidé přišli o život, je nemožné. Provinilec prostě prohlásí, že si chtěl opéci buřta, o zákazu rozdělávání ohně nevěděl a basta fidli! I když se mu dokáže, že věděl, prohlásí, že teda ano, ale fakt chtěl jen toho buřta, ale pak se zvedl vítr a vše se mu vymklo z ruky. Pokud u toho ještě dokáže vymáčkout slzu, nenajde se v Austrálii porota, která by si mohla být jista, že to tak není. Letošní tragedie je však tak ohromná, že je možné, že stát Victoria změní zákon a na výmluvy žhářů nebude brát ohled. Zapálil jsi oheň který zabil? Budeš souzen za neúmyslné zabití, nikoli za přestupek se sirkami!

Popožárovou problematikou je sice znovuvybudování zničených domů (letos přes sedm set!) a materiální či zdravotní pomoc všem obětem, ale též psychika. A nejen obětí, ale též dobrovolných požárních, policistů a jiných pomocníků.

Spálená krajina působí na člověka hrozně, ale když v té krajině najde shluk vypálených aut, která jela jedním směrem, aby ohni unikla, ale pro kouř se neviděla a vjela jedno do druhého, takže je oheň dostihl a spálil... a v těch autech jsou zbytky řidičů, spolujezdců a dětí... to psychiku naleptá tak, že někteří potřebují counselling (poradenství, psychickou léčbu) na léta. Jeden z counsellorů, tedy poskytovatel léčby, prohlásil, že nejdůležitější je pozorně naslouchat a nechat pacienty vymluvit, ale že je z jejich příběhů tak zdeptán, že i on potřebuje, aby někdo naslouchal jemu...

Dalším tématem pro celou společnost je, co dále? Zřejmě nebude možné vybudovat jen domy, ale budou se muset uzákonit nějaká nová kritéria pro jejich bezpečnost. Ne snad celých domů, žádný dům nemůže vydržet teplotu 1100° až 2000°C!, ale každý by měl mít podzemní a neprodyšný kryt. Nebo snad vymýtí celé lány okolo městeček a vesnic? Snad vysázet okolo domů "nehořlavé" evropské a americké druhy stromů? Nebo jen trávu? Společnost se bude muset nad těmito otázkami zamyslet, a to rychle! Pokud je nevyřeší, hrozí, že se vše bude opakovat jako při předešlých tragediích, z nichž poslední byla v roce 1983, také v únoru, ale šestnáctého, kdy vyhořelo přes tisíc domů, zemřelo 75 lidí a jež je známa pod jménem Popeleční středa. Jakkpak asi pojmenujeme letošní katastrofu ze sedmého února? February Hell? (Únorové peklo?)

LAWYER

Over 25 Years Experience

ARTHUR DRIKAS

Level 6, 117 King William Street

ADELAIDE SA 5000